

DOŠLO DNE:

25. 10. 2021

č. j. 8 A 119/2018- 204

LV 8. 11. 2021



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň
Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé v právní věci

žalobce

"HABEAS CORPUS", IČO: 70108102

se sídlem Ocelkova 643/20, 198 00 Praha

proti

žalované

Kancelář Senátu Parlamentu České republiky

se sídlem Valdštejnské náměstí 17/4, 118 01 Praha 1

o žalobě proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádná ze stran nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Základ sporu a předcházející řízení

1. Žalobce se na žalovaného obrátil s žádostí o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „**zákon o svobodném přístupu k informacím**“) ze dne 8. 4. 2018. Žádal o sdělení informací pojících se ke způsobu přípravy senátního návrhu zákona později přijatého pod č. 284/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).
2. Žalovaný na žádost reagoval sdělením ze dne 23. 4. 2018, ve kterém uvedl, že žádost nemá všechny zákonné náležitosti ve smyslu § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, a proto nebude vyřizována v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný dále uvedl, že žalobce navíc žádá o informace, kterými žalovaný nedisponuje a ani nemá povinnost je mít.
3. V návaznosti na toto sdělení žalobce jedním podáním ze dne 9. 5. 2018 zaslal žalovanému stížnost podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím a odvolání podle § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný toto podání vyhodnotil pouze jako stížnost, které sdělením ze dne 18. 5. 2018 zcela vyhověl a žalobci poskytl informace vymezené v bodech 1) až 7) žádosti.
4. Proti tomuto postupu žalobce podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle ust. § 82 a násl. soudního řádu správního, ve které uvedl, že nezákonným zásahem je celé řízení o žádosti vedené žalovaným, přičemž se domáhal určení, že sdělení ze dne 23. 4. 2018 a poskytnutí informací ze dne 21. 5. 2018 jsou nezákonné a rovněž toho, aby soud žalovanému uložil povinnost poskytnout žalobci požadované informace. V žalobě tvrdil, že „*je dáno důvodné podezření z legislativního podvodu či pokusu o potlačování práv skupin obyvatel či změnu, odstranění nebo obrožení základů demokratického státu*“ a dále že žalovaný žádost nesprávně vyřídil sdělením, nevyzval žalobce k odstranění vad a nevydal ve věci rozhodnutí. Navzdory tomu, že se žalobce bránil podáním opravného prostředku, žalovaný informace stejně neposkytl.
5. Městský soud v Praze (dále jen „**městský soud**“) žalobu nejprve usnesením odmítl, když dospěl k závěru, že proti tvrzenému vadnému vyřízení žádosti nelze brojít zásahovou žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „**s. ř. s.**“). Pokud by povinný subjekt (zde žalovaný) odmítl informace poskytnout, vydal by o tom rozhodnutí podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a žalobce by měl možnost se proti rozhodnutí bránit žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Jestliže povinný subjekt informace neposkytne, aniž by vydal rozhodnutí, resp. informace poskytne, ale podle názoru žadatele nesprávně co do obsahu či rozsahu žádosti, znamená takový postup nečinnost, proti níž je možno se bránit nečinnostní žalobou podle § 79 a násl. s. ř. s. Jelikož žalobce brojil proti tomu, že žalovaný ani neposkytl informace a ani nevydal rozhodnutí, jednalo se fakticky o nečinnost žalovaného, proti které nelze s ohledem na její subsidiární povahu brojít zásahovou žalobou.
6. Na základě kasační stížnosti žalobce rozhodoval ve věci Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 8. 11. 2019, č. j. 8 As 144/2019-113, zrušil usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
7. Nejvyšší správní soud sice přisvědčil městskému soudu v právním názoru, že v daném případě bylo na místě bránit se proti postupu žalovaného žalobou proti nečinnosti namísto žaloby proti

nezákonnému zásahu, nicméně městskému soudu vytknul, že se blíže nevěnoval možným nejasnostem ohledně vymezení žalobního typu plynoucím ze samotné žaloby, a dále že žalobce neupozornil na nesprávnou volbu žalobního typu a nevyzval ho k úpravě žaloby. Zdůvodnil to tím, že definitivní judikaturní vyřešení otázky volby žalobního typu, které je aplikovatelné v projednávané věci (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40), bylo vydáno až přibližně tři měsíce po podání předmětné žaloby. Tímto postupem městský soud zatížil své předcházející rozhodnutí nezákonností, pro kterou bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu jednání.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a řízení po vrácení věci

8. Podle odůvodnění žaloby žalobce spatřoval nezákonný zásah v celém řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 8. 4. 2018, přičemž nesouhlasil se způsobem, jakým žalovaný vyřídil jeho žádost o poskytnutí informace a to sdělením ze dne 23. 4. 2018 a sdělením ze dne 21. 5. 2018, která považuje za nezákonná, neboť jimi byla porušena základní práva žalobce (rovnost před zákonem a v řízení před soudy s jinými orgány; právo na spravedlivý proces a řádný výkon státní správy; právo na účinný ochranný prostředek; právo nebýt diskriminován). Základní práva žalobce pak měla být porušena tím, že žalovaný odmítl žalobci poskytnout informace dle žádosti o informace a dále tím, že žalovaný o žádosti žalobce nerozhodl rozhodnutím, ale pouze sdělením. Dále žalobce namítá, že žalovaný zatížil řízení o žádosti o informace vadou a žalobce ukrátil na jeho právech, neboť při správné aplikaci § 14 odst. 5 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím by žalobce žádost doplnil a dočkal by se řádného rozhodnutí o své žádosti. Závěrem žalobce namítl, že mu žalovaný požadované informace neposkytl.
9. Odůvodnění žaloby pak odpovídá i žalobní petit, který byl v žalobě zprvu formulován následovně:
 - I. „*Akt s názvem Sdělení vyhotovený žalovaným s datem 23. 4. 2018 a s číslem 4837/2018/S je nezákonný*“;
 - II. „*Akt s názvem Poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím vyhotovený žalovaným s datem 21. 5. 2018 a s číslem 6420/2018/S je nezákonný*“;
 - III. *Uložení povinnosti žalovanému poskytnout žalobci požadované informace.*
10. Žalovaný k žalobě uvedl, že by měla být městským odmítnuta, a to ze dvou důvodů. Prvním z nich je nesprávné označení žalovaného, když v žalobě je označen Senát Parlamentu ČR, který není správní orgánem, a tudíž není pasivně legitimovaný k podání správní žaloby. Druhý důvod pak dle žalovaného představuje skutečnost, že žaloba je podána bez předchozího vyčerpání všech procesních prostředků obrany, neboť žalobce mohl v dané situaci uplatnit (znovu) stížnost proti sdělení ze dne 21. 5. 2018, kterým mu byly informace poskytnuty.
11. Následně městský soud v návaznosti na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti vydal usnesení ze dne 21. 7. 2020, č. j. 8 A 119/2018-146, kterým vyzval žalobce k úpravě žaloby tak, aby svým obsahem a náležitostmi odpovídala jedinému použitelnému žalobnímu typu – žalobě proti nečinnosti.
12. Žalobce na tuto výzvu reagoval přípisem ze dne 12. 6. 2020, resp. 8. 8. 2020, ve nichž uvedl, že trvá na podané žalobě ze dne 22. 7. 2018 a trvá i na argumentaci v podané kasační stížnosti ze dne 3. 5. 2019, neboť tato tvoří nedílnou součást a argumentační doplnění žaloby, aniž by nezákonně rozšiřovala žalobní body. Žalobce též uvedl, že trvá na provedení veškerých důkazů navržených v

13. Žalobce dále změnil petit žaloby ze dne 22. 7. 2018, a to tak, že část návrhu III. se nově mění:

i. Stížnosti žadatele o poskytnutí informace z podání žalobce ze dne 9. 5. 2018 na postup při vyřizování žádosti žadatele ze dne 8. 4. 2018, dor. povinnému subjektu (tj. Parlamentu České republiky, Senát) dne 11. 4. 2018, dle § 16 a Zák. č. 106 č. /1999 Sb.

a to vše ve lhůtě 8 dnů od právní moci rozsudku.

15. Žalovaná na změnu žaloby reagoval vyjádřením ze dne 1. 12. 2020, ve kterém uvedl, že se předně domnívá, že marně uplynula jednorochční lhůta dle § 80 odst. 1 soudního řádu správního pro podání žaloby proti nečinnosti, přičemž podle § 80 odst. 2 soudního řádu správního nelze zmeškání této lhůty prominout.

17. Ohledně námitek proti způsobu vyřízení žádosti o informace žalovaná odkázala na svá předcházející vyjádření a uvedla, že žalobu považuje za nedůvodnou, neboť při vyřizování žádosti žalobce nezůstala nečinná, naopak postupovala aktivně, když kontaktovala dotčené senátory s žádostí o součinnost s cílem zajistit pro žalobce maximum informací.

III. Posouzení věci soudem

20. Žaloba není důvodná.

21. Městský soud se nejprve zabýval splněním podmínek pro přezkum žaloby, přičemž dospěl k závěru, že jsou naplněny.
22. Zejména se soud vypořádal s námitkou žalované, že žaloba na nečinnost je opožděná ve smyslu § 80 odst. 1 soudního řádu správního. S tímto závěrem se městský soud neztotožnil. Změna žalobního typu v průběhu řízení nemůže mít za následek marné uplynutí lhůty určené k podání toho kterého žalobního typu. V době podání žaloby (23. 7. 2018) byly zachovány lhůty jak pro podání původně (nesprávně) formulované žaloby proti nezákonnému zásahu (§ 84 odst. 1 soudního řádu správního), tak pro podání žaloby proti nečinnosti (§ 80 odst. 1 soudního řádu správního), což je v daném případě rozhodné. Současně má soud za to, že pokud by se včasnost žaloby měla poměřovat až ke dni úpravy, resp. změny jejího petitu, pak by postup, přikázaný Nejvyšším správním soudem v jeho zrušujícím rozsudku, neměl v projednávané věci žádný smysl, což městský soud nepředpokládá.
23. S obdobnou argumentací soud neakceptoval ani námitku žalované o tom, že žalobce před podáním žaloby nevyužil prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu (ust. § 79 odst. 1 soudního řádu správního).
24. I zde je třeba zohlednit skutečnost, že žalobci nemohlo být známo stanovisko, koncipované Nejvyšším správním soudem v usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, podle něhož není možno se proti postupu žalované bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Jelikož toto stanovisko v době podání žaloby ještě neexistovalo, nelze klást žalobci k tíži, že před jejím podáním procesní prostředek správního práva k ochraně proti nečinnosti nevyužil.
25. Městský soud po změně žalobního petitu s podanou žalobou nakládal jako s žalobou proti nečinnosti, neboť z jejího obsahu a i z navrženého petitu je zřejmé, že se žalobce domáhá, aby bylo žalovaným rozhodnuto o stížnosti dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím a dále o odvolání dle § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobce oba tyto úkony (stížnost i odvolání) formuloval do podání ze dne 9. 5. 2018. Zároveň se pak žalobce stále domáhá zrušení obou sdělení žalovaného ze dne 23. 4. 2018 a ze dne 21. 5. 2018.
26. Z obsahu správního spisu žalované je zřejmé, že žalobce podal dne 11. 4. 2018 u Kanceláře Senátu Parlamentu České republiky žádost o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které žádal o zodpovězení otázek vztahujících se k návrhu novelizace zákona č. 96/2004 Sb. a zákon č. 95/2004 Sb., který podali senátorka MUDr. Alena Dernerová a senátor MUDr. Vladimír Plaček, konkrétně
 - 1) zda měli senátoři Senátu Parlamentu ČR, Alena Dernerová a Vladimír Plaček, jakožto navrhovatelé senátního návrhu zákona, ošetřeno členství v České lékařské komoře proti střetu zájmů se zájmy občanů, resp. pokud neměli ošetřeno členství v České lékařské komoře proti střetu zájmů se zájmy občanů, potom z jakého důvodu,
 - 2) kdo dal Aleně Dernerové a Vladimíru Plačkovi pokyn, kdy a kde, zpracovat a podat shora uvedený senátní návrh zákona, či zda se jedná či jednalo výhradně o iniciativu MUDr. Aleny Dernerové a MUDr. Vladimíra Plačka,
 - 3) o jaké konkrétní podklady a důkazy se opírá shora uvedený senátní návrh zákona MUDr. Aleny Dernerové a MUDr. Vladimíra Plačka a odůvodnění tohoto návrhu, kde je možno tyto konkrétní podklady dohledat a posoudit. Pokud tyto konkrétní podklady existují, žádáme o jejich zaslání či označení, kde tyto možno dohledat. Pokud neexistují, žádáme řádné odůvodnění, z jakého důvodu,

- 4) Zda, kdy a u koho byl shora uvedený senátní návrh zákona v připomínkovém řízení a zda, kdy a kde a s kým byl konzultován, včetně zástupců veřejnosti. Pokud by byla odpověď negativní, žádáme o řádné odůvodnění z jakého důvodu,
- 5) zda byl shora uvedený senátní návrh zákona předložen veřejné diskusi. Pokud ano, kdy, kde a jakým způsobem. Pokud nikoli, z jakého důvodu,
- 6) zda byl shora uvedený senátní návrh zákona konzultován či předložen Světové zdravotnické organizaci (WHO). Pokud ano, kdy, kde, s kým a jakým způsobem a s jakým výsledkem. Pokud nikoliv, z jakého důvodu,
- 7) zda byl shora uvedený senátní návrh zákona konzultován či předložen orgánům EU. Pokud ano, kdy, kde, s kým a jakým způsobem a s jakým výsledkem. Pokud nikoli, z jakého důvodu.
27. Kancelář Senátu na tuto žádost reagovala sdělením ze dne 23. 4. 2018, v němž žalobci sdělila, že jeho žádost nesplňuje náležitosti podle ust. § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, když zejména bylo zjištěno, že subjekt označený jako Habeas Corpus, IČO 70108102, má jinou právní formu a jiné sídlo, než které jsou uvedeny na žádosti. Kromě toho jsou předmětem žádosti informace, kterými žalovaná nedisponuje. Podání proto nebude vyřízeno v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Nad rámec toho žalovaná uvedla, že každý lékař, který v České republice vykonává lékařské povolání, musí být členem České lékařské komory, dále že mandát senátor je vymezen Ústavou ČR a zákonem o jednacím řádu Senátu, stejně jako příprava návrhů zákonů a jejich projednávání. K tomuto sdělení pak žalovaná přiložila důvodovou zprávu předmětného návrhu zákona.
28. Žalobce na toto sdělení žalované reagoval svým podáním ze dne 9. 5. 2018, které označil jednak jako stížnost na postup při vyřizování žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a jednak jako odvolání proti nevyhovění žádosti o informace. V tomto podání žalobce uvedl, že pokud jeho původní žádost obsahovala nedostatky ohledně jeho identifikace, měla žalovaná postupovat podle ust. § 14 odst. 5 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím a vyzvat žadatele o odstranění vady či doplnění žádosti. Současně žalobce označil své podání i jako odvolání proti rozhodnutí, protože postupem žalované informace poskytnuty nebyly.
29. Kancelář Senátu toto žalobcovo podání vyřídila sdělením ze dne 21. 5. 2018, v němž uvedla, že je nepovažuje za odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu podle ust. § 16 odst. 1 zinf, protože nevydala žádné rozhodnutí, proti němuž by bylo možno se odvolat, ale posoudila je jako stížnost, které podle ust. § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím zcela vyhovuje a poskytuje žadateli následující informace.
30. K dotazu 1) žalovaná uvedla, že podle § 3 odst. 1) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, každý lékař, který vykonává na území České republiky lékařské povolání v léčebné a preventivní péči, musí být členem České lékařské komory. Seznam svých členů zveřejňuje Česká lékařská komora dle § 6a zákona č. 220/1991 Sb. na svých webových stránkách. Senátoři Alena Dernerová a Vladimír Plaček byli a stále jsou členy České lékařské komory, přičemž Ústava ČR ani jiný zákon neoznačuje členství v České lékařské komoře za neslučitelné či ve střetu zájmů s výkonem funkce senátora.
31. K dotazu 2): výkon mandátu senátora je vymezen Ústavou ČR a zákonem č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu. Dle článku 26) Ústavy ČR vykonávají senátoři svůj mandát osobně v souladu se svým slibem a nejsou přitom vázáni žádnými příkazy. Senátorka Alena Dernerová nevykonává a senátor Vladimír Plaček nevykonávají senátorský mandát na základě pokynů nebo příkazů, nýbrž osobně v souladu se svým slibem a Ústavou ČR. Tak tomu bylo i v případě podání předmětného návrhu zákona.

32. K dotazu 3): požadované informace sdělujeme zasláním důvodové zprávy Návrhu senátního návrhu zákona senátorky Aleny Dernerové a senátora Vladimíra Plačka, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, senátní tisk č. 206. Tato důvodová zpráva je dostupná rovněž na webových stránkách Senátu www.senat.cz, konkrétně:

<http://www.senat.cz/xQw/webdav/pssenat/original/85740/71888>

33. K dotazu 4), 5), 6), 7): nikoliv, předmětný návrh zákona byl řádně předložen do legislativního procesu dle zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, přičemž přípravu návrhů zákonů podávaných Senátem Poslanecké sněmovně a jednání o nich upravuje § 127 až § 131 tohoto zákona. Zákon o jednacím řádu Senátu neukládá předkladatelům povinnost konzultovat či předkládat návrhy zákonů podávaných Senátem Poslanecké sněmovně do připomínkových řízení, veřejných diskusí či konzultací Světové zdravotnické organizaci atp. Návrhem zákona upravovaná oblast je plně v gesci národní legislativy, pročez nebyl návrh předložen ani orgánům EU.
34. Předmětný návrh dle důvodové zprávy (viz příloha 1) reflektuje stanoviska odborné veřejnosti, konkrétně České lékařské společnosti JEP, všech děkanů lékařských fakult, České lékařské komory, přičemž „Vědecká rada ČLK, představovaná 41 významnými lékaři, v naprosté většině medicinskými a vědeckými autoritami, jednomyslně konstatovala, považuje tradiční čínskou medicínu za pouhé léčitelství, a trvá na stanovisku, že léčitelství, ať již vychází z jakýchkoliv tradic, není zdravotnickým povoláním.“
35. Přílohou vyřízení pak byla důvodová zpráva předmětného senátního návrhu zákona internetu senátorky Aleny Dernerové a senátora Vladimíra Plačka.
36. Toto vyřízení bylo žalobci doručeno dne 23. 5. 2018, jak je zřejmé z doručky, založené ve správním spise žalované, jakož i z vlastního vyjádření žalobce na straně 3 žaloby shora.
37. Městský soud o žalobě uvažil následovně:
38. Podle § 14 odst. 5 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím : „*Povinný subjekt posoudí žádost a brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a nebo 15, vyžve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží.*“
39. Podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím : „*Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání.*“
40. Podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím : „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*“
41. Ve věci je nesporné, že žalobce se dne 11. 4. 2018 obrátil na žalovanou jako na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.
42. Pokud měla žalovaná za to, že tato žádost neobsahuje dostatek údajů o žadateli, například proto, že jím uvedené údaje o právní formě žadatele jako právnické osoby a o jejím sídle neodpovídají aktuálním údajům z příslušného veřejného rejstříku, byla na místě postupovat podle ust. § 14

odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle této normy *brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a nebo 15, výzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; neryboví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží.*

43. Soud tedy konstatuje, že povinností žalované bylo vyzvat žalobce k tomu, aby nesprávné, resp. neaktuální údaje o své identitě opravil, a teprve pokud by tak v zákonné lhůtě neučinil, bylo na místě jeho žádost odložit.
44. Způsob vyřízení žádosti zvolený žalovanou však vůbec neodpovídá standardům zákona o svobodném přístupu k informacím, a nelze jej tedy považovat za vyřízení žádosti o poskytnutí informací podle tohoto předpisu.
45. Žalobce proto správně proti tomuto vyřízení brojil podáním stížnosti podle ust. § 16a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a žádal nápravu. Soud pro úplnost zde zdůrazňuje, že jeho podání však nebylo možno považovat za odvolání podle ust. § 16 cit. zákona, neboť vyřízení, proti kterému brojil, nebylo rozhodnutím o odmítnutí žádosti (ust. § 15 cit. zákona), když jednak nemělo ani formální, ani obsahové náležitosti takového rozhodnutí, a jednak bylo zřejmé, že žalovaná neměla vůbec v úmyslu takové rozhodnutí podle zákona o svobodném přístupu k informacím vydat.
46. Žalovaná pak stížnost žalobce ze dne 9. 5. 2018 vyhodnotila jako důvodnou a formou autoremedury se rozhodla žádosti vyhovět v celém rozsahu. K tomu byla plně oprávněna, neboť podle ust. § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím *povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela neryboví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*
47. Soud konstatuje, že sdělení žalované ze dne 21. 5. 2018 je řádným vyřízením žalobcovy stížnosti, neboť žalovaná v něm reagovala na jednotlivé body žalobcovy žádosti o informace, a poskytla ty informace, které měla k dispozici.
48. V tomto postupu žalované tedy soud neshledává nečinnost, proti které žalobce brojil, protože je zřejmé, že po prvotním nesprávném vyřízení žalobcovy žádosti žalovaná v reakci na jeho stížnost podle ust. § 16a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím svůj postup revidovala a žalobci požadované informace poskytla. Nečinností by tu nesporně bylo, jen pokud by žalovaná například na jeho stížnost nereagovala vůbec, resp. nepředložila ji nadřízenému orgánu, případně pokud by ji vyřídila způsobem odporujícím normám zákona o svobodném přístupu k informacím. To se však v projednávané věci nestalo, když požadované informace byli žalobci poskytnuty, čímž byla vyřízena jak jeho původní žádost o informace, tak konec konců i jeho stížnost podle ust. § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím.
49. Jestliže pak měl žalobce například za to, že takto poskytnuté informace nejsou úplné, případně že nejsou pravdivé, byla na místě proti takovému vyřízení znovu brojít stížností dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, nikoliv však žalobou na ochranu proti nečinnosti.
50. Pro úplnost soud konstatuje, že v projednávané věci nebylo mezi účastníky sporu o skutkových okolnostech, ale pouze ohledně právního hodnocení věci. Jelikož k rozhodnutí o žalobě postačoval zcela obsah spisu předloženého žalovanou, neprováděl žádné dokazování.

IV. Závěr a náklady řízení

51. Městský soud v Praze ze shora popsaných důvodů dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, když v postupu žalované Kanceláře Senátu Parlamentu České republiky neshledal nečinnost. Proto soud žalobu ji podle ust. § 81 odst. 3 soudního řádu správního zamítl.
52. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované nevznikly žádné náklady nad rámec její úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. září 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu



Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Válková